

3r Congrés Català de Salut Mental

Necessitats i respostes en Salut Mental: la Construcció de la Cura

MEMORIAL Carolina Meléndez

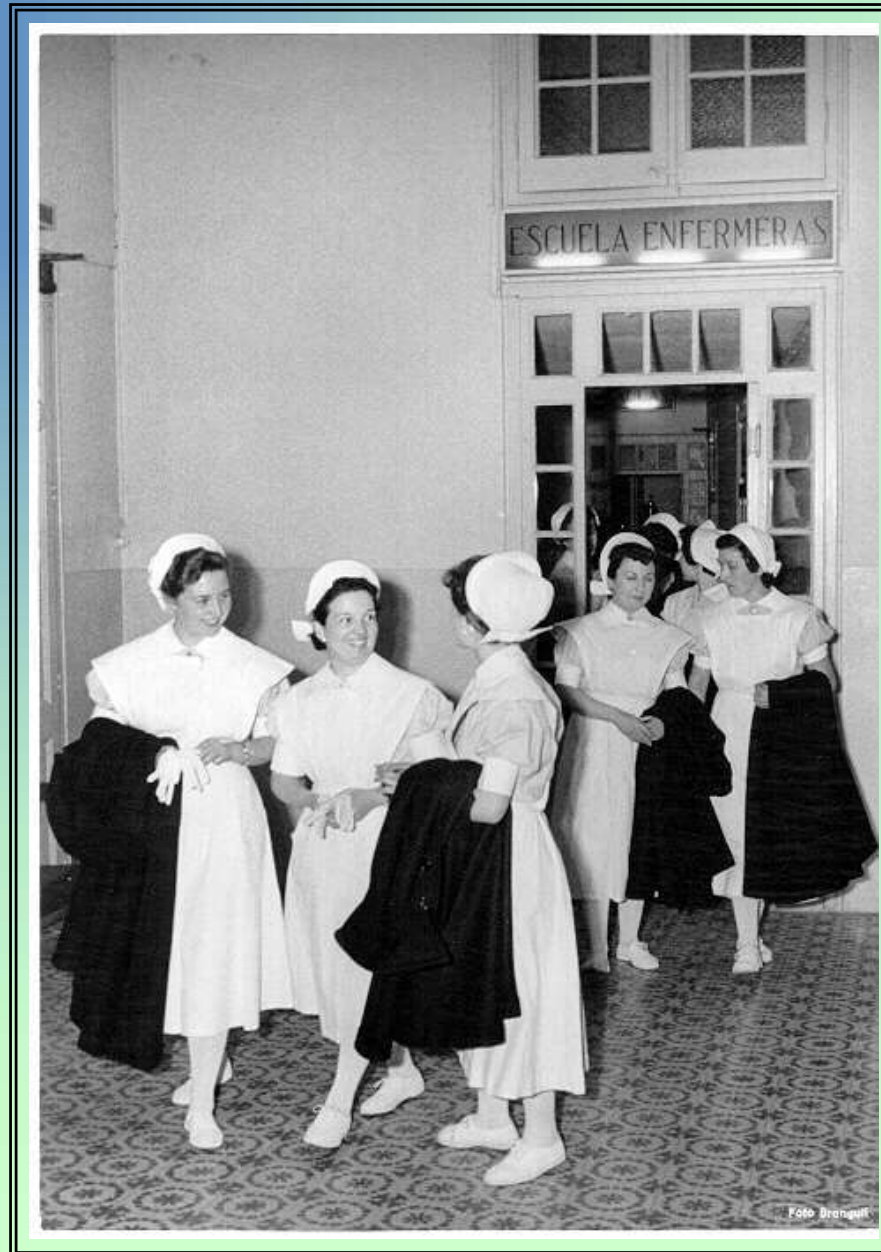
Per Montserrat Teixidor

“La enfermería és una professió apassionant; quelcom que ens absorbeix quasi per complet, i que fa enfrontar-nos amb distintes vivències, desconegudes per a aquells que són aliens a la professió”

Carolina Meléndez

Escola d'Infermeria Santa Madrona

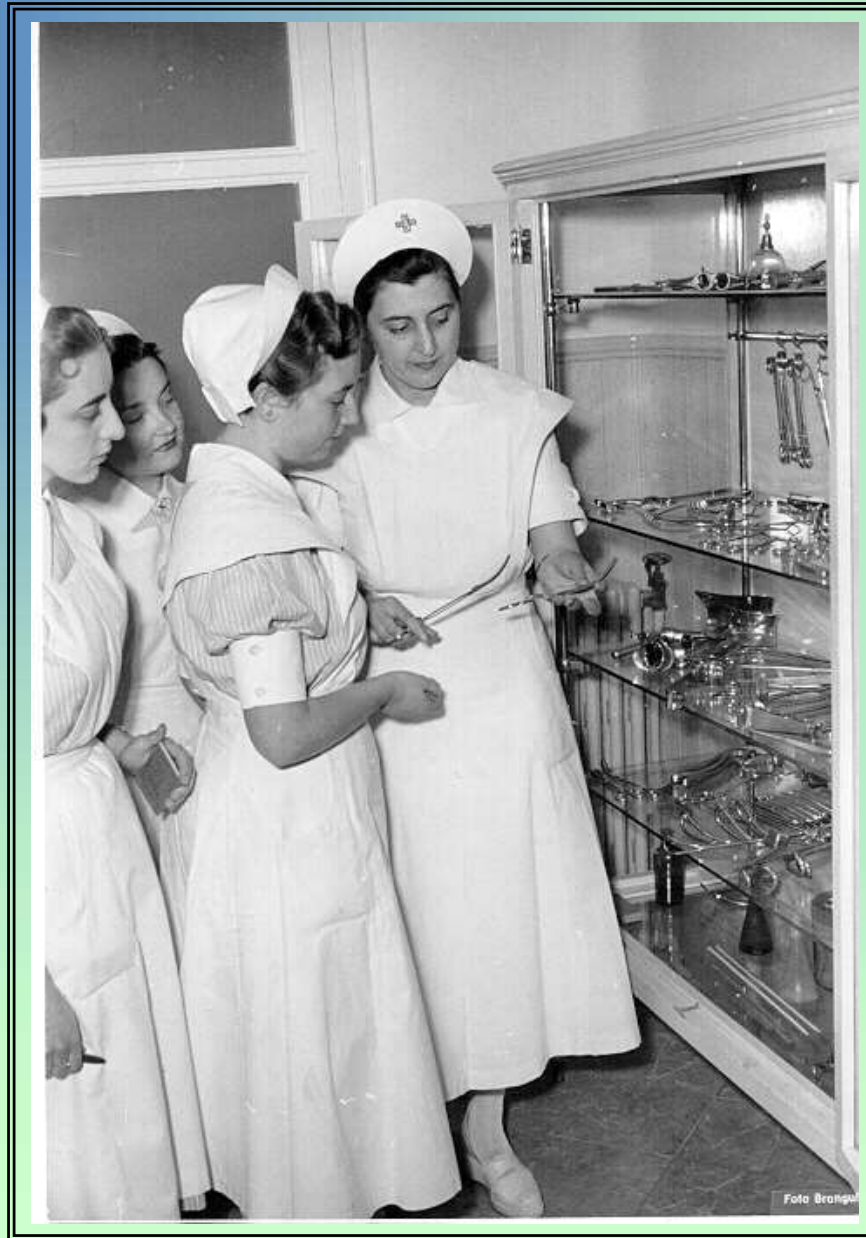
Escola d'Infermeria Santa Madrona

Escola d'Infermeria Santa Madrona

Escola d'Infermeria Santa Madrona

Escola d'Infermeria Santa Madrona

Clínica Maternal Santa Madrona

Les persones que van tenir relació amb ella, destaquen la seva valentia, el seu esperit de superació, la seva capacitat per motivar i acollir.

Clínica Maternal Santa Madrona

Era una dona positiva i accessible, amb bones aptituds polítiques i amb capacitat per donar seguretat a la seva gent.

Clínica Maternal Santa Madrona

Foto Brenguil

Les seves companyes la
recorden per la seva
humanitat i alegria,

Clínica Maternal Santa Madrona

i per la seva eficiència en el treball.

Clínica Maternal Santa Madrona

Va proposar una diferenciació clara dels perfils
d'auxiliar i infermera

Clínica Maternal Santa Madrona

Va impulsar la figura de comandament d'infermeria

**Responsable de la Secció d'Infermeria de la Direcció
General d'Assistència Sanitària del Departament de
Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya
(1979-1980)**

La Sra. Meléndez
era una líder i una
emprenedora

Directora de l'EUI Santa Madrona de la Fundació “la Caixa”

Va guanyar-se molt ràpidament l'afecte, la fidelitat, la col·laboració i el reconeixement de tothom gràcies a la seva capacitat d'escolta, honradesa i afabilitat.

Anticipació i innovació en qüestions d'interès sanitari i cultural

Directora de l'EUI Santa Madrona de la Fundació “la Caixa”

La immensa majoria de persones que van conviure i treballar amb ella destaquen la seva dedicació a la professió i el seu tracte humà, així com la fidelitat a les institucions en les quals va treballar.

Escola d'Infermeria Santa Madrona

Va impulsar, amb el suport i la col·laboració de la Sra. Joaquina Ribot, la Sra. Mª Teresa Serra, i moltes infermeres i llevadores les pràctiques en àmbits rurals, propiciant estades d'alumnes a les comarques gironines.

Escola d'Infermeria Santa Madrona

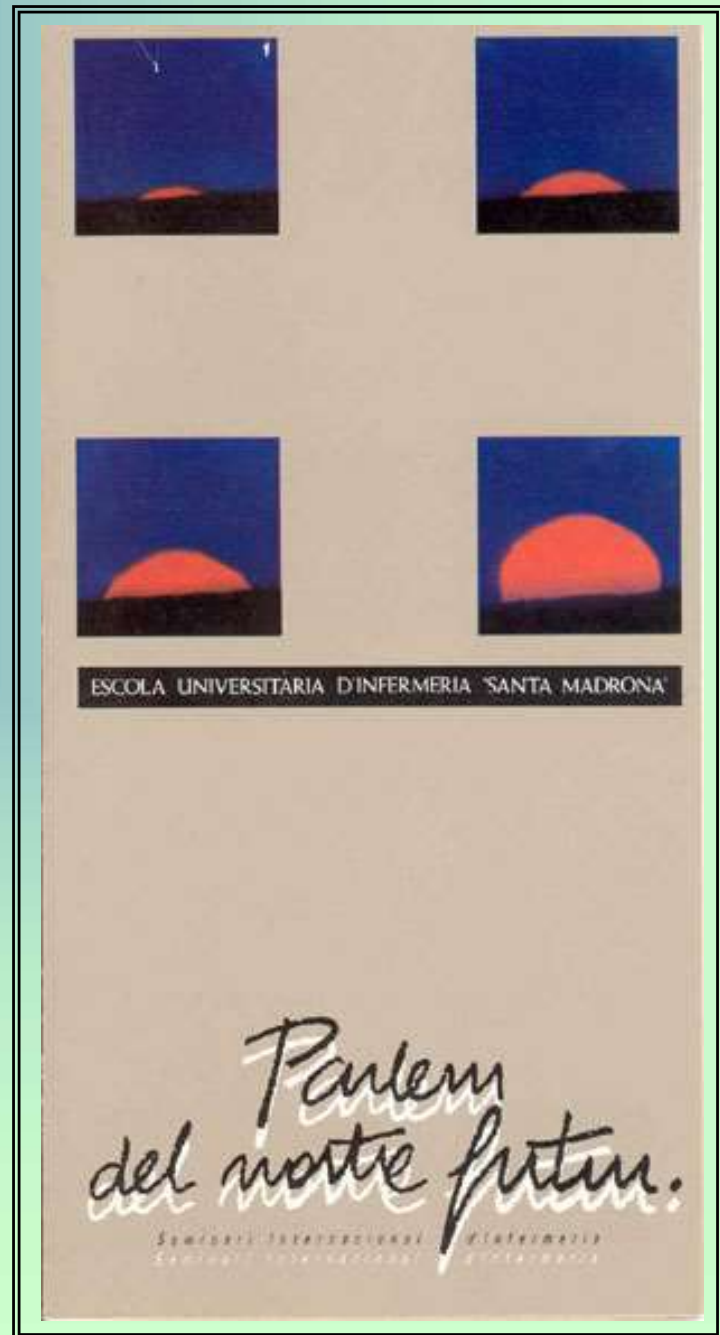
De la seva producció escrita es desprèn també la preocupació associativa i col·legial com a via de protecció i potenciació de la professió, així com l'important paper que havien de jugar-hi les associacions en general, i en concret la d'exalumnes de Santa Madrona.

Participació a congressos Nacionals i Internacionals

**Des de la seva
catalanitat, tenia
consciència de la
necessitat d'obrir-se al
món**

EVOLUCION Y FUTURO DE LA ENFERMERIA

Carolina Meléndez
Directora de la Escuela Universitaria
de Enfermería Santa Mónica

Para quienes tienen de la enfermera esa imagen estereotipada con la que la historia la ha etiquetado a lo largo de los años, con la valiosa ayuda de la literatura, el cine y otros medios, que han dado vida a heroínas rebosantes de sentimientos y valores representativos de la más pura feminidad: vocación, sacrificio, dedicación, sumisión y un largo etcétera de sentimientos humanitarios que marcaron a la mujer en general y a la enfermera muy en particular como seres débiles, dependientes e incapaces de pensar y decidir por sí solas, para quienes así piensen, quizá no sería necesario seguir adelante con este artículo en el que pretendo tratar de la evolución y futura de la enfermería como profesión.

Podemos decir que la enfermera, en su papel de cuidadora, existe desde tiempos remotos. Ese papel fue evolucionando con el paso de los siglos, pero no voy a exponer aquí esa lejana evolución histórica, no porque carezca de interés, sino porque para mí tiene un valor muy especial el período histórico en que enfermería se convirtió en una profesión reconocida. Una simple ojeada al pasado remoto, y aun más cercano, nos muestra que el estancamiento o la evolución de la enfermería han estado sujetos a numerosas presiones de índole social, religiosa, política, económica, así como a los avances

técnicos y científicos, y, querámoslo o no, es presumible que siga siendo así, en el supuesto de que enfermería no sea aceptada con pleno derecho y en igualdad de condiciones con otros profesionales de la salud en los órganos decisivos del país.

Lo que podría llamarse la gran reforma de la enfermería tuvo lugar en el siglo XIX de la mano de un personaje singular: Florence Nightingale. Ella supo poner los cimientos de esta profesión en sus tres vertientes más importantes: la enfermería asistencial, la docente y la de salud pública.

“El personal d’Infermeria té el deure de participar, no sols en reunions informals, sinó també en conferències, reunions en els col·legis professionals i en totes aquelles activitats que siguin d’interès. Hauríem d’habituar-nos a escriure les nostres experiències perquè fossin difoses a través de revistes especialitzades. La lectura és també un camí o mitjà de formació”

70è Aniversari de l'EUI Santa Madrona

70è Aniversari de l'EUI Santa Madrona

“Com a directora, m’enorgulleix formar-ne part, però, sobretot, m’enorgulleix haver passat per les seves aules, formar part d’aquestes 3.000 alumnes que des del 1917 han sortit de les seves aules i que avui s’estenen per tot el país. (1997) Setanta anys d’història ens obliguen a ser millors cada dia, i això s’aconsegueix amb un treball compartit, rigorós i seriós, no solament per part de l’Escola, sinó de tots aquells que, des del seu lloc de treball, donen testimoniatge de la formació rebuda a les aules de l’Escola Universitària d’Infermeria Santa Madrona”

70è Aniversari de l'EUI Santa Madrona

70è Aniversari de l'EUI Santa Madrona

“Era una persona amigable que infonia tranquil·litat i reconeixia els mèrits dels altres, tenint, però, sempre clar el seu lideratge”

70è Aniversari de l'EUI Santa Madrona

70è Aniversari de l'EUI Santa Madrona

La Carolina va ser “digna de la nostra professió, admirable”. En aquest sentit, la Sra. María Ángeles Mora Temprano va dir d'ella: “La seva condició d'infermera no era un *modus vivendi*, era la seva manera de viure”.

Va deixar un record inoblidable i un gran patrimoni: visió, coratge, identitat, liderat, confiança, rectitud, treball, renovació, acció, alegria y humanitat. Cal, però, que no oblidem que tots plegats tenim la responsabilitat d'administrar-lo i fer-lo créixer.

Les cures al pacient tenen les seves tècniques canviant, evolucionen i es renoven. Per això, la infermera ha d'estar al dia en aquest progrés professional, que té la finalitat primordial d'envoltar el pacient d'aquesta comprensió que, tal com deia Mlle. Bellet, "...cap màquina no serà capaç de proporcionar."

Carolina Meléndez

Agraïments a les senyores Maria Dolors Alberó, Maria Àngels Camp, Maite Coca, Pilar Coromines, Concepció Ferrer, Isabel Figueras, Maria Àngels Gil, Anna Lobera, Dolores Martínez, Marta Mitjà, Elvira Monjo, Roser Moyà, Lita Prats, Maria Teresa Serra i la Marta Torroja. No vull acabar aquest escrit sense manifestar el meu especial agraïment al Dr. Esteve Pont la seva col·laboració i a la Sra. Àngels Canal i al Sr. Sergi Puyó, documentalistes, la recerca de bibliografies i material fotogràfic sobre la Sra. Meléndez per a aquest Memorial. I a la Sra. Sandra Estruga per la seva col·laboració

